FIdes ſanctarum mulierum in ſacra ſcriptura extollitur ⁊ laudatur. Nam cõmendat apoſtolꝰ fidem raab. que non periit cum incredulis. ſuſcipiens nuntios ioſue exploratores in pace. Joſue ii. Cõmẽdatur ruth de fide que dixit ſocrui ſue. populus tuus populus meus et deus tuus deus meus. Ruth. pͥo Redarguitur zacharias ab angelo de infidelitate et Elizabeth cõmendatur de fide qꝛ fideliter exclamauit. Luce pͥ. De reſurrectione domini multos viros legimus dubitaſſe. ſed de mulieribus nichil tale. ſed legimus ꝙ xp̄s primo marie magdalene apparuit. et illa credens fideliter currensqꝫ velociter apoſtolis ãnuntiauit. Math. xxviij. Marci xvi. Luce xxiiij. Johãnis xx.

¶ Fidem habent muliẽs ſancte credendo verbis ſãctorum virorum ⁊ eis fidez plenarie adhibẽdo. Sic vidua ſareptana verb helie fidem adhibuit. licꝫ ille rem multum difficilem iuberet. iii Re. xvij. Alia mulier multis debitis obligata v̄bis helizei fidez adhibuit ⁊ vaſa multa mutuo acq̃ſiuit et oleum multiplicatũ inuenit. iiij Re. iiij. Lidda purpuraria paulo inſtructi credidit ⁊ baptiſata eſt cũ omni domo ſua. Actu. xvi. ¶ Fidem non ſolũ mulieres ſꝫ et omnes homines confiteri debent. qꝛ corde creditᷣ ad iuſtitiam ore autem confeſſio fit ad ſalutem. Rom. x. Mundi creatorem ⁊ corporum reſurrectionem cõfitebatur illa mulier que ſeptem filios ad mortem pro dei legibꝰ aiauit. ii. Mach vij. Anna ꝓphetiſſa confitebatur domino ⁊ loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem iſrahel. Luce. ij. Mulier ſamaritana confeſſa eſt fidẽ dicens. Scio qꝛ meſſias venit qui dicitur criſtus. Joh. iiij. Confeſſio fidei marthe ſimilis fuit confeſſioni petri. Petrus enĩ dixit. Tu es criſtus filius dei viui Math. xvi. Mar. viij. Luce. ix. Martha autez dixit. ego credidi qꝛ tu es xp̄s filius dei viui. Joh. ix. De fide mulieris ſanguiflue chananee et magdalene q̄re proximo capitulo p̄cedenti.:

¶ De fidelitate ſeruanda:.

¶ Fideles debent eſſe homines:.

- Obedientia vere parendo:
- Beniuolentia ſe diligendo
- In p̄ſentia bene regendo:
- Pleni ſcientia conſulendo:
- Incurrẽtia pacta tenendo

Fideles debēt eſſe ſerui dn̄is ſuis ꝛ nunq̄ ſibi mādata
pretermittē. Sic ſeruus abrahe fideliter egit ſibi ↄmiſ
ſum a dn̄o qn̄ iuit ꝑ rebecca nuru ſuā Gen̄. xxiiij. Ja
cob fidelit̄ ſeruiuit laban paſcēdo greges eius Gen̄. xxxi. Erga
dominū ſuū ioſeph fideliter ſe habuit qn̄ vxorē eius ſe vrgētē
tangē recuſauit Gen̄. xxxix. Noluit dauid tāgere dn̄m ſuum ꝑ
ſeq̄ntem eū ſe tn̄ bene potuiſſet eū occidere. p̄. Reḡ. xxiiij. Armi
ger ſaul licȝ indiſcrete tamē fidelit̄ ſe habuit qn̄ viuere noluit
poſt mortē domini ſui. i. Re. xxxi. Fideliter ſe habuerunt viri ia
bes ꝛ dilectiōem grādem oñderunt dn̄o ſuo. qꝛ mortuo ſaul ipſi
nocte venientes rapuerunt corpa eius ꝛ filiorū ꝛ ea honorifice ſe
pelierunt. p̄. Re. xxxi. Vrias fidelis fuit in dilectōne domini ſui
qꝛ q̄diu ioab capitaneus exercitus dauid eſſet in bello noluit
vrias intrare in domū ſuam ꝛ dormire cum vxore ſua quātum
cūqȝ fuiſſet ſolicitatus a rege. ij. Regū. xi. Joab fuit domino ſuo
valde fidelis quādo capiendo ciuitatē miſit pro domino ſuo da
uid ne ſibi nomen victorie aſcriberetur. ij. Re. xij. Tres viri ro
buſtiſſimi fidelitatem magnā ꝛ dilectionem oſtenderunt domi
no ſuo dd̄ offerētes ei aquā de ciſterna bethleem cuȝ magno pe
riculo pſonarum. ij. Regū. xxiij. ꝛ. p̄. palip. xi. ¶ Fidelitatē de
bent inter ſe ſeruare amici tempe tribulacōnis ꝛ alterutruȝ ſe
iuuare. Sic ionathas indicauit dauid iram pr̄is ſui ꝛ ipſum
quātum potuit excuſauit. p̄. Re. xx. Dixit dauid ad abimelech
amicum ſuum. Non timeas ꝛ non paueas quicq̄. qui queſie
rit animā tuam queret ꝛ meā. p̄. Regum. xxij. Cum fugerȝ da
uid abſalon dixit ei ethai viuit dominꝰ viuit ꝛ anima tua. qꝛ i
quocūqȝ loco fueris ſiue in vita ſiue in morte tecum ero. ij. Re.
xv. Rex iſrl̄ dixit regi iuda amico ſuo. Vbi ego ibi ꝛ tu. ꝛ ſicut
populꝰ tuus ita ꝛ populꝰ meus. ij. Paralip. xviij. ¶ Fideles de
bent eſſe plati ſubditis ſuis ꝛ eos more boni paſtoris ꝛ n̄ mer
cenarij fideliter defendē. Jdo fideliter egit ioiada pontifex cuȝ
ioas rege filio ioram. iiij. Re. xi. Licet ipē poſtea male recogno
uit ingratus. ij. palip. xxiiij. Onyas ſūmus ponfex fidelit̄ labo
rauit vt cuſtodiret depoſita templi in vſus viduarȝ que ſymō
auferre nitebat̄. ij. mach. iij. ¶ Fideles debent eē homines i cō
ſilijs ꝛ fidelit̄ dare cōſiliū indigentibꝰ. Sic ioſeph fidelit̄ ſe ha
buit in ↄſilio qd̄ dedit pharaoni ꝑ qd̄ etiā famē euaſit Gen̄. xli

Viri dauid dederūt ei fidele cōſilium ꝙ ipſe non exirꝫ cū eis ad
ꝑlium dicētes. Non exibis qꝛ tu vn⁹ ꝓ decemmilib⁹ ꝯputabe
ris. ij. Re. xviij. Scd̄a vice iurauerāt viri dauid dicētes. Jam
nō egrediens nobiſcū in bellum ne extinguať lucerna in iſrł. ij.
re. xxi. Diſcretū ⁊ fidele conſiliū dederunt quidaꝫ de aſia paulo
ne ſeꝑaret in theatro Actu. xix. ¶ Fidelitas ſeruāda eſt in pro
miſſo vt homo ex pacto id qd̓ libere ꝓmittit obſeruet fideliter
Sic raab fideliter ſe habuit cū exploratoib⁹ quos ſaluare pro
miſit Joſue. ij. Joſue eciā fideliter habuit ſe ad eaꝫ ſaluād. ſic
exploratoēs ꝓmiſert Joſue. vi. Quāuis gabaonite fefelliſſent
ioſue ⁊ populū eius. tamē ioſue pacta ⁊ iuramēta fcā cū eis fide
liter ſeruauit. Joſu. viij. al's. ix. al's. x.

¶ De filijs erudiendis.

Filij inſtruēdi ſūt a pentib⁹ — Cū reuerēcia deū timere. / Sūma decēcia mala cauē. / Cū ꝯplacēcia mores hrē.

Filij inſtruēdi ſunt ꝑmo ⁊ an̄ omnia ad diligēdum de
um ⁊ reuerēdum qd̓ ſi non faciūt ſepe cōtingit ꝙ tales
pueri mala morte moriūtur. Nam qꝛ fili⁹ mulieris iſrahelitice
quē habuerat de viro egipcio fuerat male inſtruct⁹ a pentib⁹
ꝑſatus itaqꝫ ſpuri⁹ filius mulieris iſrahelitice blaſphemauit ⁊
ex pcepto dn̄i lapidatus fuit Leui. xxiiij. Precepit dn̄s filijs iſ
rahel vt docērēt filios ſuos magnalia q̄ fecit eis vt euꝫ magis
honorarēt Deut. xi. Sollicitus erat iob de filijs ne forte deuꝫ of
fenderꝫ Jdo ꝓ eis quotidie ſacrificiū offerebat oib⁹ pentibus
in exēplū Job ꝑ. Mater ſeptē fratꝝ machabeoꝝ mirabilit̓ in
ſtruebat filios ſuos in hijs q̄ ad deū erant. ij. mach. vij. ¶ Fi
lij inſtruēdi. corrigēdi ⁊ corripiēdi ſunt a pentib⁹ de vicijs q̄ cō
mittūt. ſic iacob increpabat ioſeph filium ſuū reuelanteꝫ ſom
nia de ſupbia ⁊ ambicōe p quā videbatur velle patri ⁊ matri
⁊ fratrib⁹ dominari. Gen̄. xxxvij. Arguebat iacob filios ſuos
de negligencia dicens. quare negligitis Gen̄. xlij. Quia heli ne
gligēter corripuit filios. ipſe ⁊ ipſi grauiter ſūt puniti. ꝑ. Reg̓
iiij. Contumax fili⁹ ⁊ ſupb⁹ q̄ ꝓpter patris impiū nō dimit
tit pcc̄a ꝑcipitur a dn̄o lapidari Deu. xxi. Adonias qui non fu
it correptus a prē volens ſupbe regn̄re fuit a fratre ſuo ſalomōe
occiſus. iij. Regum. ij. ¶ Filij erudiendi ſūt ⁊ docendi operari